

REGLUGERÐ

um ökukennslu, próf ökumanna o. fl.

I. UNDIRBÚNINGUR AÐ ÖKUPRÓFI

1. gr.

Sá sem vill öðlast almenn réttindi til að stjórna vélknúnu ökutæki skal sækja um það til lögreglustjóra í heimasveit sinni. Umsókn má einnig senda lögreglustjóra í umdæmi þar sem umsækjandi dvelur, og getur hann veitt leyfi til próftöku ef sérstaklega stendur á að fengnu samþykki lögreglustjóra í heimasveit.

Umsókn skal rituð á eyðublað sem lögreglustjóri lætur í té.

2. gr.

Með umsókn skal senda:

1. Tvær skýrar andlitsmyndir af umsækjanda berhöfðuðum. Stærð myndar skal vera 35×45 mm. Hún skal vera á endingargóðum ljósmyndapappír, merkja- og stimplalaus.
2. Vottorð lækis um að umsækjandi hafi sjón og heyrn eins og krafist er í 4. gr. og sé svo andlega og líkamlega hraustur sem þar greinir.
3. Vottorð löggilts ökukennara, sbr. 12. gr., um að nemandi sé hæfur til að taka próf.
4. Samþykki lögreglustjóra í heimasveit umsækjanda ef umsókn er send öðrum lögreglustjóra.

Myndir, sbr. 1. tölulið, skulu eigi vera eldri en tveggja ára, og önnur gögn, sbr. 2.-4. tölulið, ekki eldri en eins mánaðar.

Vottorð ökukennara þarf eigi að fylgja umsókn til prófs í akstri léttra bifhjóla eða dráttarvéla.

3. gr.

Læknisvottorð skal ritað á eyðublað sem gert er eftir fyrirmælum dómsmálaráðuneytisins. Vottorðið skal sent lögreglustjóra í lokuðu umslagi.

4. gr.

Umsækjandi skal fullnægja þessum lágmarkskröfum um heilbrigði:

- a) Sjón: Að hann hafi án gleraugna eða með gleraugum er hann venjulega notar minnst sjónskerpuna 6/12 (0,5) á betra auga, en 6/24 (0,25) á hinu. Sjónsvið skal prófa með hendinni og vera eðlilegt á hvoru auga um sig.

Heimilt er að leyfa manni próftöku þótt hann sé blindur á öðru auga eða stjórnskerpa sé minni en 6/24 (0,25) á því ef hitt augað er óskemmt og með eigi minni sjónskerpun en 6/9 (0,67) með eða án gleraugna, enda hafi umsækjandi verið með skerta sjón í meira en hálft ár. Þetta gildir þó ekki um próf til aksturs leigubifreiða til mannflutninga, vörubifreiða fyrir 5 smáesta farm eða meira eða fólksbifreiða fyrir fleiri en 16 farþega.

- b) Heyrn: Að hann hafi heyrn svo góða að hann heyri án heyrnartækja orð töluð venjulegum rómi í 4 m fjarlægð.

Standist umsækjandi heyrnarpróf með heyrnartæki sem hann notar að jafnaði er heimilt að leyfa honum próftöku, enda noti hann heyrnartækið við akstur. Ef umsækjandi óskar má þó gefa út ökuskírteini til hans með sömu skilyrðum og þegar umsækjandi stenst ekki heyrnarpróf.

Standist umsækjandi ekki heyrnarpróf er heimilt að gefa út ökuskírteini til hans, enda sé bifreið eða bifhjól sem hann ekur búið hliðarspeglum á báðum hliðum. Eigi er þörf aukaspegla á dráttarvél.

Ákvæði 2. og 3. mgr. gilda eigi um próf til aksturs leigubifreiða til mannflutninga eða fólksflutninga fyrir fleiri en 16 farþega.

- c) Önnur líkamshreysti: Að hann geti notað báða handleggi og fætur til að stýra ökutækinu, hemla og gefa merki. Að hann sé ekki haldinn flogaveiki eða öðrum sjúkdómi sem ástæða er til að ætla að valdi meðvitundarleysi snögglega.

Mat á líkamshreysti skal miða við að umsækjandi geti örugglega stjórnað ökutæki því sem hann vill fá leyfi til að stjórna.

- d) Andleg heilbrigði: Að andleg heilbrigði umsækjanda og andlegur þroski sé með þeim hætti að hann geti örugglega stjórnað ökutæki því sem umsókn miðast við.

5. gr.

Lögreglustjóri kannar hvort réttar eru þær upplýsingar sem umsækjandi leggur fram. Hann kannar reglusemi og áreiðanleik umsækjanda og aflar þeirra upplýsinga um hann sem þörf er á, þ. á m. úr sakaskrá ríkisins.

Lögreglustjóri metur hvort umsækjandi fullnægir skilyrðum til próftöku. Telji lögreglustjóri vafa á því hvort umsækjandi fullnægi kröfum um heilbrigði eða andlegan þroska skal hann fá umsögn sérfræðings um vafaatriði.

Telji lögreglustjóri áreiðanleik, samviskusemi eða reglusemi umsækjanda vafasama samkvæmt framlögðum gögnum eða öðrum upplýsingum skal hann því aðeins veita heimild til próftöku að umferðaröryggi verði ekki talin sérstök hætta búin þótt umsækjandi fái ökuskírteini. Eigi skal að jafnaði leyfa manni próftöku ef hann á síðastliðnum 12 mánuðum hefur hlotið refsingu fyrir ölvun nema um sé að ræða einstakt tilvik hjá manni sem að öðru leyti má telja áreiðanlegan og samviskusaman.

Fullnægi umsækjandi ekki almennum kröfum um líkamshreysti, en uppfyllir önnur skilyrði til útgáfu ökuskírteinis leitar lögreglustjóri álits Bifreiðaeftirlits ríkisins. Að því búnu sendir lögreglustjóri dómsmálaráðuneytinu umsóknina til fyrirsagnar ásamt umsögn sinni og fylgiskjölum, nema nota megi bifreið með sjálfvirkri girskiptingu, sbr. a- lið 2. málsg. 25. gr. Ákveður ráðuneytið síðan hvort heimila skuli útgáfu ökuskírteinis til umsækjanda og setur nánari reglur um kennslu, próf og efni skírteinis, eftir því sem þörf krefur.

6. gr.

Telji lögreglustjóri skilríki þau sem umsókn fylgja fullnægjandi sendir hann þau til prófdómanda með áritun um próftökuheimild.

II. UM ÖKUKENNSLU.

A. Löggiltir ökukennarar.

7. gr.

Rétt til að kenna undir almennt próf í akstri og meðferð bifreiða hafa þeir einir sem til þess hafa fengið löggildingu dómsmálaráðherra.

Engum má veita ökukennararéttindi nema hann:

- a) hafi náð 25 ára aldri,
- b) hafi óflekkað mannorð,
- c) hafi eigi á síðustu 5 árum gerst sekur um alvarleg eða ítrekuð brot á umferðarlögum eða alvarleg brot á áfengislögum og hafi ekki á sama tíma verið án ökuskírteinis vegna ökuleyfissviptingar,
- d) hafi réttindi til að aka leigubifreið til mannflutninga og hafi stundað akstur að staðaldri eigi skemur en tvö ár eftir að hann öðlaðist þau réttindi,
- e) hafi staðist sérstakt ökukennarapróf.

Ökukennararéttindi gilda í 5 ár frá útgáfudegi. Endurnýja má ökukennararéttindi, enda uppfylli umsækjandi skilyrði samkvæmt liðum b-d. Að jafnaði skal ekki endurnýja ökukennararéttindi án nýs prófs ef meira en ár er liðið frá því löggilding féll úr gildi.

Dómsmálaráðherra getur hvenær sem er svipt mann ökukennararéttindum ef ástæða er til. Skal það ávallt gert ef brott fellur skilyrði til að öðlast ökukennararéttindi svó og ef veruleg brögð verða að því að ökukennari veiti ökumannaefnum sem eigi standast próf kennsluvottorð eða ef ökukennari fer ekki eftir reglum sem settar eru um ökukennslu.

Ákvæði greinar þessarar um sviptingu ökukennararéttinda gilda einnig um þá sem fengið hafa ótímabundin ökukennararéttindi samkvæmt eldri reglum.

8. gr.

Próf fyrir þá sem vilja öðlast ökukennararéttindi skal halda í Reykjavík. Próf skulu haldin árlega, að jafnaði í apríl mánuði. Umsóknir um ökukennarapróf skulu sendar Bifreiðaeftirliti ríkisins fyrir 1. mars, og skulu umsækjendur:

- a) hafa náð 24 ára aldri,
- b) hafa réttindi til aksturs leigubifreiða til mannflutninga,
- c) uppfylla skilyrði samkvæmt 2. málsg. 7. gr., liðum b og c.

Aður en próf er haldið skal prófnefnd efna til námskeiðs til undirbúnings ökukennara-prófi, og skulu námsgreinar vera:

- a) Umferðarlög og reglugerðir.
- b) Bifreiðatækni, sbr. 16. gr. a-m.
- c) Umferðaröryggisfræði.
- d) Sálfræði.
- e) Kennslufræði.
- f) Skyndihjálp.
- g) Æfingaakstur.

Kennsla á námskeiði skal vera fræðileg og verkleg, og skulu kennslustundir vera eigi færri en 80. Prófnefnd skiptir fræðilegri kennslu milli kennslugreina og verklegri kennslu milli æfingaaksturs kennaraefnis, æfingaaksturs þegar kennarinn er í hlutverki nemanda og æfingaaksturskennslu með raunverulegan nemanda í akstri. Fyrir þátttöku í námskeiði skal greiða kennslugjald er prófnefnd ákveður þannig að það hrökkvi til greiðslu kostnaðar. Kennslugjaldið greiðist fyrirfram.

Endurprentað blað.

9. gr.

Prófgreinar við öukennarapróf eru:

- a) Umferðarlög og reglugerðir.
- b) Bifreiðatækni.
- c) Önnur efni sem kennd eru á námskeiði til undirbúnings öukennaraprófi.
- d) Öukennsla. Skal próftaki kosta ökutæki til prófsins.

Próf samkvæmt liðum a-c er skriflegt, og skal próftaki fá 2 klst. til prófs í hverri prófgrein. Próf samkvæmt lið d er verklegt.

Við prófið skal gefa einkunnir í heilum tölum frá 1-10. Til þess að standast próf þarf próftaki að fá minnst 6 fyrir hverja prófgrein. Prófnefnd lætur próftaka er stenst próf í té prófskírteini.

10. gr.

Kennsla í akstri bifhjóla má aðeins fara fram undir stjórn og umsjón löggiltis öukennara, sbr. 7. gr., sem til þess hefur fengið sérstaka löggildingu dómsmálaráðherra. Engum má veita slík réttindi nema hann hafi réttindi til að aka bifhjóli og hafi staðist próf hjá bifreiðaeftirlitsmanni í öukennslu og meðferð bifhjóla.

B. Kennslubifreiðir og bifhjól.

11. gr.

Eigi má nota bifreið eða bifhjól til öukennslu fyrr en Bifreiðaeftirlit ríkisins hefur viðurkennt ökutækið. Framan og aftan á kennslubifreið skulu vera spjöld sem á er letrað „Kennslubifreið“. Óheimilt er að nota spjöldin þegar bifreiðin er notuð til annars en öukennslu. Bifreiðaeftirlit ríkisins ræður gerð kennsluspjalda og hefur sölu þeirra með höndum.

Bifreið sem viðurkennd er til kennslu fyrir almennt bifreiðastjórápróf skal þannig gerð að bil milli öxla hennar sé a. m. k. 2,10 m, og að hún sé annað hvort a. m. k. 3,80 m að lengd og 1,45 m á breidd eða að eigin þyngd hennar sé a. m. k. 700 kg.

Í kennslubifreið skal ennfremur vera eftirfarandi búnaður og skal vera unnt að taka búnað samkvæmt a- og b- liðum úr sambandi eða ganga þannig frá að eigi stafi hætta af þegar bifreiðin er eigi notuð sem kennslubifreið:

- a) Sérstakur hemlafetill fyrir öukennara.
- b) Sérstakur tengslisfetill fyrir öukennara.
- c) Sérstakur búnaður fyrir öukennara til að gefa með hljóðmerki.
- d) Baksýnispegill inni í bifreið og á hægri hlið, þannig komið fyrir að öukennari geti notað þá.
- e) Bifreið með sjálfvirkri gírskiptingu skal búin skiptistöng, þannig komið fyrir að öukennari geti notað hana.

C. Kennsla í akstri bifreiða og bifhjóla.

12. gr.

Öukennslu skal miða við að nemandi geti staðist próf samkvæmt IV. kafla. Til að tryggja samræmda öukennslu skal Bifreiðaeftirlit ríkisins í samráði við Öukennarafélag Íslands gera námsskrá til leiðbeiningar fyrir öukennara.

Æfingaakstur má ekki fara fram á vegum þar sem umferð er mikil fyrr en nemandi hefur náð þeirri leikni í akstri að eigi stafi sérstök hætta af. Öukennsla skal fara fram á vegum bæði í þéttbýli og utan þess.

Að lokinni kennslu lætur öukennari nemanda í té kennsluvottorð þar sem greina skal hvernig kennslu var háttað, þ. á m. hvenær og í hve margar klukkustundir kennt hafi verið í

þéttbýli og utan þess. Kennsluvottorð skal ritað á eyðublað sem gert er eftir fyrimælum dómsmálaráðuneytisins.

Gjald fyrir öukennslu skal ekki vera hærra en nemur gjaldi að degi til fyrir leigubifreiðir á þeim stað sem kennslan fer fram að viðbættu 25% álagi.

D. Kennsla í meðferð og stjórn leigubifreiða til mannflutninga og vörubifreiða fyrir 5 smáesta farm eða meira.

13. gr.

Námskeið fyrir þá sem öðlast vilja réttindi til að stjórna leigubifreiðum til mannflutninga og vörubifreiðum fyrir 5 smáesta farm eða meira skal halda í Reykjavík og á öðrum stöðum þar sem ástæða þykir til. Dómsmálaráðherra skipar forstöðumann námskeiðanna. Forstöðumaður ræður umsjónarmann með samþykki dómsmálaráðuneytisins svo og stundakennara.

14. gr.

Umsóknir um þátttöku í námskeiði skal senda Bifreiðaeftirliti ríkisins.

Þátttökuskilyrði eru að umsækjandi:

- a) hafi náð 19 ára aldri,
- b) hafi haft réttindi til bifreiðaaksturs í a. m. k. 6 mánuði,
- c) hafi ekki á undanföllum 12 mánuðum verið án ökuskírteinis vegna ökuleyfissviptingar, gerst brotlegur við ákvæði um neyslu eða meðferð áfengra drykkja, eða verið refsað fyrir vítaverða aksturshætti,
- d) hafi óflekkað mannorð, ef um er að ræða réttindi til farþegaflutninga í atvinnuskyni.

Umsókn skal fylgja læknisvottorð samkvæmt 2. tölulið 2. gr. Umsækjandi skal sanna að hann uppfylli skilyrði b-liðar með því að framvísa ökuskírteini.

Leita skal álits viðkomandi lögreglustjóra, sbr. 1. gr., á því hvort umsækjandi fullnægir skilyrðum til þátttöku í námskeiði.

15. gr.

Kennslustundir á námskeiði skulu vera 180—200 samkvæmt stundaskrá er forstöðumaður semur. Fyrir þátttöku í námskeiði skal greiða kennslugjald er forstöðumaður ákveður. Kennslugjald skal ákveða tvisvar á ári, í janúar og í september, og skal miða við að það hrökkvi fyrir meðalkostnaði á mann á hverjum tíma. Kennslugjald greiðist fyrirfram. Heimilt er að skipta gjaldinu þannig að þátttakandi greiði helming við innritun og helming áður en próf fer fram.

16. gr.

Kennsla á námskeiði skal vera verkleg og fræðileg.

Kennslan skal einkum fjalla um:

- a) Hvernig þau tæki vinna sem stjórnað er úr sæti bifreiðastjóra og hvernig skuli beita þeim.
- b) Rafkerfi.
- c) Kælivatnskerfi.
- d) Smurningskerfi.
- e) Eldsneytiskerfi.
- f) Gerð og vinnu vélar að öðru leyti.
- g) Tengsli, gírkassi og mismunadrif.
- h) Hemlakerfi.
- i) Stýrisbúnað.
- j) Tengibúnað.
- k) Viðgerðir á algengum smábilunum.

- l) Hvað gera skuli er vanda ber að höndum, svo sem ef eldur kemur upp í bifreið eða slys verður.
- m) Réttan umbúnað á farmi.
- n) Umferðarlög og reglur samkvæmt þeim.
- o) Reglur um leigubifreiðar.
- p) Góða aksturshætti, og skal hluti kennslunnar vera í formi akstursæfinga.

17. gr.

Skylt er nemanda að hlýða reglum sem forstöðumaður setur til að stuðla að reglu og aga á námskeiði, að viðlagðri brottvísun ef nemandi lætur eigi skipast við áminningu.

Forstöðumaður skal setja reglur um lágmarks tímasókn, svo og reglur um hvenær próftaki má endurtaka próf hafi hann ekki staðist það að loknu námskeiði.

Forstöðumaður getur undanþegið nemanda frá tímasókn í einstökum námsgreinum eða þeim öllum ef sannað er að hann hafi sérmenntun í þeim. Slík umsókn skal lögð fram jafnhliða umsókn um þátttöku í námskeiði, og skal henni fylgja vottorð er sanni að umsækjandi sé fær um að ganga undir próf án þess að taka þátt í námskeiði, svo sem að hann hafi lokið sveinsprófi í bifvélavirkjun, prófi frá Lögregluskóla ríkisins eða prófi frá námskeiði í slysaþjálfun eða að hann hafi hlotið svipaða undirbúningsmenntun sem prófnefnd tekur gilda, eða nefndin telur hann færan um að ganga undir próf vegna sérkunnáttu hans eða hæfni.

E. Æfingaakstur á léttum bifhjólum.

18. gr.

Nám í akstri léttara bifhjóla má fara fram án kennnara. Æfingaakstur má ekki fara fram fyrr en fengin hefur verið til hans heimild lögreglustjóra.

Akstursheimild skal vera skrifleg, og skal ökumaður hafa hana með sér meðan á æfingaakstri stendur. Akstursheimild skal ekki gefa út fyrr en umsækjandi hefur náð 15 ára aldri, og ekki fyrr en 14 dögum áður en próf skal þreytt. Lögreglustjóri getur ákveðið hvar æfingaakstur má fara fram.

Áður en lögreglustjóri gefur út heimild til æfingaaksturs skal umsækjandi sanna að hann hafi næga þekkingu á umferðarreglum, og skal lögreglustjóri að jafnaði krefjast þess að umsækjandi taki þátt í námskeiði í umferðarreglum, akstri og meðferð léttara bifhjóla.

F. Æfingaakstur á dráttarvélum.

19. gr.

Nám í akstri dráttarvéla skal fara fram undir eftirliti manns sem leyfi hefur til að stjórna dráttarvél á alfaravegi. Námi skal hagað þannig að eigi stafi sérstök hættu af.

III. PRÓFDÓMENDUR

20. gr.

Bifreiðaeftirlitsmenn eru prófdómendur við almennt bifreiðastjóraþróf og próf í akstri bifhjóla. Dómsmálaráðherra getur löggilt aðra hæfa menn til prófdómendastarfa.

Prófdómendur mega ekki stunda öðrukenndu.

21. gr.

Dómsmálaráðherra skipar þriggja manna prófnefnd við próf í meðferð og stjórn leigubifreiða til mannflutninga og vörubifreiða fyrir 5 smálesta farm eða meira. Skal forstöðumaður námskeiða samkvæmt 13. gr. vera formaður hennar. Annar hinna skal hafa sérþekkingu í vélfræði en hinn skal vera bifreiðaeftirlitsmaður. Dómsmálaráðherra ákveður þóknun prófnefndar.

Forstöðumanni er heimilt að ráða sérfræðinga til prófdómendastarfa í einstökum greinum. Formaður prófnefndar skiptir verkum með nefndarmönnum þannig að einn prófdómandi dæmi með kennara í hverri prófgrein, en í prófakstri skulu vera tveir prófdómendur.

Prófdómendur við próf í akstri fólksbifreiða fyrir fleiri en 16 farþega skulu vera tveir bifreiðaeftirlitsmenn sem forstöðumaður bifreiðaeftirlitsins kveður til.

22. gr.

Bifreiðaeftirlitsmenn eða aðrir sem lögreglustjórar telja til þess hæfa eru prófdómendur við próf í akstri léttra bifhjóla.

Lögreglustjórar fela bifreiðaeftirlitsmönnum eða öðrum þeim sem hafa bifreiðastjóra-réttindi og reynslu í akstri dráttarvéla að vera prófdómendur við próf í akstri dráttarvéla.

23. gr.

Dómsmálaráðherra skipar þriggja manna prófnefnd til að annast ökukennarapróf og ákveður þóknun hennar. Skal forstöðumaður námskeiða samkvæmt 13. gr. vera formaður hennar. Annar hinna skal vera lögfræðingur en hinn skal vera bifreiðaeftirlitsmaður.

IV. ÖKUPRÓF

A. Almenn bifreiðastjórapróf.

24. gr.

Pegar prófdómandi hefur borist umsókn um próftöku samkvæmt 6. gr. ákveður hann hvenær próf skuli haldið. Skal það gert svo fljótt sem ástæður leyfa. Aksturspróf skal ekki fara fram fyrr en umsækjandi hefur náð 17 ára aldri nema sérstaklega standi á og lögreglustjóri heimilar.

Umsækjanda ber að gefa sig fram til prófs áður en tveir mánuðir eru liðnir frá því lögreglustjóri áritaði próftökuheimild. Gefi umsækjandi sig ekki fram innan þess tíma verður hann ekki prófaður nema að fenginni nýrri áritun lögreglustjóra.

Komi umsækjandi eigi til prófs á tilsettum tíma ber honum að greiða prófgjald að nýju vilji hann reyna próf nema hann sanni gild forföll.

25. gr.

Við próf skal nota viðurkennda kennslubifreið sem ekki er með sjálfvirkri girskiptingu, sbr. þó 2. málsg., og próftaki leggur til. Bifreiðin skal eigi vera merkt eða auðkennd á annan hátt sem kennslubifreið.

Nota má kennslubifreið með sjálfvirkri girskiptingu:

- a) ef próftaki fullnægir ekki almennum kröfum um líkamshreysti og getur ekki með góðu móti ekið bifreið án slíks búnaðar. Skulu ökuréttindi þá takmörkuð við þannig bifreið,
- b) ef próftaki hefur áður fengið útgefin réttindi til aksturs bifreiðar.

26. gr.

Almennt bifreiðastjórapróf skiptist í þrjá hluta:

- a) Skriflegt próf. Geti próftaki eigi með góðu móti tjáð sig á skriflegu prófi má prófdómandi heimila honum að taka hliðstætt próf munnlega.
- b) Munnlegt próf.
- c) Aksturspróf.

Skriflega prófið skal taka fyrst. Standist próftaki það ekki má hann ekki reyna við seinni prófin, en reyna má hann við próf að nýju að viku liðinni. Skriflega prófið má endurtaka tvisvar.

Standist próftaki ekki munnlega prófið skal hann ekki fara í akstursprófið, en reyna má hann við próf að nýju að viku liðinni.

Komi fram í akstursprófi að þekkingu próftaka í þeim efnum sem skriflega prófið fjallar um sé mjög áfátt skal vísa próftaka til skriflegs prófs að nýju.

Standist próftaki ekki akstursprófið má hann reyna við það að nýju að viku liðinni.

Að loknu hverju prófi tilkynnir prófdómandi próftaka hvort hann hafi staðist próf. Óski próftaki sem ekki hefur staðist próf að fá að vita ástæðu þess skal það upplýst.

Hafi próftaki ekki staðist próf samkvæmt framansögðu má hann ekki reyna við próf að nýju fyrr en að fenginni nýrri próftökuheimild. Skal slík heimild ekki veitt fyrr en að tveimur vikum liðnum nema sérstök ástæða mæli með, og liggi fyrir nýtt kennsluvottorð.

27. gr.

Í skriflegu prófi skal spyrja um atriði er varða umferðarlöggjöf, bifreiðina og skyndihjálp.

Sá hluti prófsins er fjallar um umferðarlög og reglugerðir skal einkum beinast að:

- a) Gildissviði umferðarlaga.
- b) Merkingu orða í umferðarlögum.
- c) Gerð og búnaði ökutækja.
- d) Skráningu ökutækja og eftirliti með þeim.
- e) Ákvæðum um ökumenn, ábyrgð þeirra og skyldur.
- f) Umferðarreglum og góðum akstursháttum.
- g) Umferðarstjórn, umferðarmerkjum, umferðarljósum og merkingum á yfirborði vega.
- h) Fébótaábyrgð og váttryggingu.
- i) Refsingum og öðrum viðurlögum.
- j) Undirbúningi að ökuþrófi

Sá hluti prófsins er fjallar um bifreiðina skal einkum beinast að:

- a) Gerð stjórnækja.
- b) Hirðu stjórnækja.
- c) Skilgreiningu á bilun stjórnækja.
- d) Stöðvunarvegalengd (viðbragðs- og hemlunarvegalengd) og hvað hefur áhrif á stöðvunarvegalengd.
- e) Bruna- og sprengihættu af uppgufun eldfimra efna.
- f) Hvað beri að gera til að komast hjá óþarfa hávaða í akstri með réttum akstursháttum og meðferð og viðhaldi ökutækis.
- g) Akstri í roki, rigningu, hríð, myrkri, snjó, lausamöl og hálku.
- h) Hættu á kolsýrlingseitrun.

Sá hluti prófsins er fjallar um skyndihjálp skal einkum beinast að slyshjálpi í umferðinni.

Próftaki fær allt að 45 mínútum til þess að leysa úr verkefnum.

Um 28. gr.

Skriflega prófið missir gildi ef munnlega prófið er ekki tekið innan tveggja mánaða. Þó má láta það gilda allt að þremur mánuðum ef próftaki hefur ekki staðist aksturspróf.

29. gr.

Í munnlegu prófi skal spyrja um atriði úr tveimur af eftirfarandi liðum:

- a) Mælaborð: Spurt skal um mæla og ljós í mælaborði, hvað hver mælir sýnir og hvaða upplýsingar hann gefur. Á sama hátt skal spyrja um ljósmerki. Spurt skal um hvern rofa, hvernig honum er beitt, fyrir hvað rofinn er, og í hvaða tilfellum rofinn er notaður.

- b) Öryggisbúnaður og stjórnþæki: Spurt skal um notkun öryggisbúnaðar og gerð hans og hvernig ganga megi úr skugga um ástand hans á einfaldan hátt. Þess sama skal spyrja varðandi stjórnþæki.
- c) Hreyfill og hirðing hans: Spurt skal um gang hreyfilsins, fyrir hverju hreyfill gengur, hvers hann þarf með til að ganga óskemmdur, og hvernig olía er mæld í botnskálinni. Spurt skal um gangsetningu, einnig í köldu veðri.
- d) Vagninn: Spurt skal um helsta ljósabúnað, útlit bifreiðar og útsýn úr bifreið, og hvaða hlutum beri að leggja áherslu á að halda hreinum.

30. gr.

Tilgangur munnlegs prófs er að komast að raun um hvort próftaki hafi þá þekkingu á gerð og búnaði bifreiða að hann geti haldið bifreið þannig við að ekki verði um óeðlilegar bilanir að ræða sem auka verulega rekstrarkostnað bifreiðar eða gera hana óörugga í akstri. Einnig að hann geti fundið galla eða bilanir er fram kunna að koma og verulegu máli skipta um öryggi. Eigi ber að leggja áherslu á tæknileg heiti einstakra hluta eða smíðalag bifreiða.

31. gr.

Að loknu munnlegu prófi leiðbeinir prófdómandi próftaka um tilhögun akstursprófs. Við aksturspróf skal prófdómandi sitja við hlið próftaka. Prófdómandi skal því aðeins hafa afskipti af stjórn bifreiðar að umferðaröryggi krefjist. Hann skal eftir því sem unnt er láta próftaka afskiptalaus, en fylgjast vel með akstursháttum hans, gæta að hvort hann fer eftir umferðarreglum og hvort hann ekur eðlilega miðað við aðstæður. Nauðsynlegar ábendingar og fyrirmæli ber prófdómanda að gefa greinilega og í tæka tíð þannig að próftaka gefist ráðrúm til að skilja þær og framkvæma. Eigi má prófdómandi gefa fyrirmæli sem leiða myndu til umferðarbrotu ef hlýtt væri.

32. gr.

Í akstursprófi ber prófdómanda að aðgæta sérstaklega eftirfarandi:

- a) Hvort próftaki ræsir hreyfil rétt og hvort hann misnotar vélarafli, hvort hann sýnir vagninum nægilega tillitssemi, t. d. á vondum vegi, hvort hann notar ökuljós réttilega, spennir öryggisbelti og stillir þau rétt, notar rúðusprautu og rúðupurrkur eins og með þarf, svo og annan búnað til að halda rúðum hreinum og móðulausum eða til að tryggja góða útsýn.
- b) Aksturslag próftaka, hvort hann heldur sig á réttum vegarhelmingi og réttri akrein. Eins ber að gæta að hvort próftaki ekur hæfilega nærri vegamótum þegar hann nemur staðar vegna umferðarmerkja eða ljósa og hvernig hann dregur úr hraða.
- c) Hvernig próftaki velur akrein með tilliti til hraða, umferðar og áframhaldandi aksturs.
- d) Hvort próftaki ekur á löglegum hraða og hæfilega hratt eftir aðstæðum.
- e) Viðbragðsflyti próftaka í akstri og við að taka af stað og stöðva bifreið. Próftaki skal stöðva bifreið snögglega eftir beiðni prófdómanda.
- f) Próftaki skal reyndur í akstri aftur á bak, ýmist upp eða niður brekku.
- g) Próftaki skal reyndur í akstri aftur á bak og akstri áfram inn í stæði. Aðgæta ber hvernig gengur að koma bifreið í stæði, og hvernig bifreið er lagt. Próftaki skal segja til um hvort bifreið er löglega lagt og sé svo ekki hvers vegna.
- h) Prófdómandi fylgist með öryggi próftaka, hvort hann heldur bifreið stöðugri á vegi og þá einkum þegar skipt er um gangstig, skipt er um akrein eða þegar próftaki þarf sérstaklega að líta eftir annarri umferð. Einnig skal prófdómandi aðgæta hve öruggur próftaki er þegar hann ekur inn í umferðaræð eða yfir vegamót.
- i) Hvernig próftaki gengur frá bifreið í brekku, tekur af stað og lætur hana renna í gang.
- j) Hvort próftaki virðir forgang umferðar, umferðarmerki og umferðarljós.

- k) Hvort próftaki gefur stefnumerki, hvort merkin eru gefin í tíma og í samræmi við stefnubreytingu og hvort stefnumerkjagjöf er hætt þegar hún á ekki lengur við.
- l) Hvernig próftaki heldur um stýri og sömuleiðis setu próftaka undir því. Hvoru tveggja ber að aðgæta í beygjum og í beinum akstri.
- m) Hvort próftaki sýnir aðgæslu í akstri. Sérstaklega skal þetta athugað þar sem barna er von eða annarra sem ekki geta gætt sín nægilega vel í umferðinni.
- Munnlegt próf og aksturspróf skal ekki standa skemur en 45 mínútur. Hætta ber þó prófi fyrir ef ljóst er að próftaki mun ekki standast prófið.

33. gr.

Aksturspróf skal ávallt halda á vegum, bæði í þéttbýli og utan þess. Skal prófið fara fram á þeim tíma og á þeim vegum að verulega reyni á ökuhæfni próftaka.

Ekki skal halda aksturspróf annars staðar en þar sem hvað flestar gerðir umferðarmerkja eru og einhverjar yfirborðsmerkingar eru á vegum.

B. Próf í akstri bifhjóla.

34. gr.

Hinn fræðilegi hluti prófsins skal vera í samræmi við reglur um almennt bifreiðastjóra-próf, eftir því sem við á. Próftaki skal ennfremur gera grein fyrir þeim mun sem er á því að stýra og hemla bifhjóli eftir því hvort ekið er með farþega eða ekki. Hann skal einnig gera grein fyrir notkun handhemils.

Aksturspróf skal halda þar sem prófdómandi getur fylgst með akstrinum. Því prófi skal haga á sama hátt og prófi bifreiðastjóra með þeim breytingum sem leiða af eðli ökutækjanna.

C. Próf í meðferð og stjórn leigubifreiða til mannflutninga og vörubifreiða fyrir 5 smálesta farm eða meira.

35. gr.

Að loknu námskeiði samkvæmt 13. gr. skal halda próf.

Próf er fræðilegt og verklegt. Fræðilega prófið er skriflegt, en akstursprófið verklegt að öðru leyti en því að próftaki gerir stutta grein fyrir stjórn- og öryggistækjum bifreiðar í byrjun prófsins. Geti próftaki eigi með góðu móti tjáð sig á skriflegu prófi má prófnefnd heimila honum að taka hliðstætt próf munnlega.

Við próf skal gefa einkunnir fyrir:

- a) Þekkingu á aflvélum bifreiða, rafmagns-, kælivatns-, eldsneytis- og smurningskerfum þeirra, svo og orsökum gangtruflana og viðhaldi og hirðu hreyfla.
- b) Þekkingu á aflfærslutækjum bifreiða, svo sem tengsli, girkassa, mismunadrifi og tengibúnaði. Ennfremur hemlum og stýrisbúnaði og viðhaldi og hirðu undirvagns.
- c) Þekkingu á umferðarlögum og reglugerðum samkvæmt þeim og góðum akstursháttum.
- d) Skyndihjálp og hvað gera skuli ef sérstök vandkvæði ber að höndum.
- e) Prófakstur: Við prófið skal nota vörubifreið fyrir 5 smálesta farm eða meira, og skal hver próftaki prófaður í minnst eina klukkustund við mismunandi aðstæður svo glögg komi fram hæfni hans og leikni í bifreiðastjórn. Ef próftaki óskar má prófa á 6—8 manna bifreið. Veitir prófið þá ekki réttindi til aksturs stærri bifreiða.

Við prófið skal gefa einkunnir í heilum tölum frá 1—10. Lægsta meðaleinkunn sem þarf til að standast próf er 6 og má einkunn í þeim greinum sem um ræðir í liðum c og e hvorum fyrir sig ekki vera lægri.

36. gr.

Próftaki skal mæta stundvíslega á tilteknum stað til prófs og má ekki án leyfis víkja þaðan meðan prófið stendur yfir.

Gangi próftaki frá prófi vegna sjúkleika og sanni síðar með læknisvottorði að hann hafi haft gild forföll má prófa hann í því sem eftir var svo fljótt sem við verður komið, þó eigi síðar en innan sex mánaða. Er þá fullgildur sá hluti prófsins sem lokið var þegar próftaki forfallaðist.

Próftaki sem staðist hefur próf fær prófskírteini. Nota skal tvær gerðir prófskírteina, annað fyrir þá sem taka próf á vörubifreið, en hitt fyrir þá sem taka prófið á 6—8 manna bifreiða. Ekki skal afhenda prófskírteini fyrr en skírteinishafi hefur náð 20 ára aldri.

Halda skal skrá um þá sem sækja námskeið samkvæmt 13. gr. Þar skal færa upplýsingar um hvert námskeið, nöfn próftaka og fæðingardag, einkunnir og hver réttindi próf veitir. Skráin skal geymd í vörslu Bifreiðaeftirlits ríkisins. Jafnframt skal senda lögreglustjóra sem í hlut á nöfn þeirra sem staðist hafa próf.

D. Próf í akstri fólksbifreiða fyrir fleiri en 16 farþega.

37. gr.

Til að öðlast ökuskírteini til aksturs fólksbifreiða fyrir fleiri en 16 farþega skal ljúka sérstöku prófi. Skilyrði til próftöku er að umsækjandi hafi réttindi til aksturs leigubifreiða til mannflutninga og vörubifreiða fyrir 5 smálesta farm eða meira.

Próf skulu haldin í Reykjavík og á Akureyri tvisvar á ári, og skulu umsóknir um próftöku sendar Bifreiðaeftirliti ríkisins fyrir 1. apríl eða 1. september. Umsókn skal fylgja læknisvottorð. Umsækjandi skal sanna að hann hafi fullnægjandi ökuréttindi með því að framvísa ökuskírteini. Leita skal álits viðkomandi lögreglustjóra, sbr. 1. gr., á því hvort umsækjandi fullnægir skilyrðum til próftöku.

Próftaki greiði fyrirfram kostnað við próf.

38. gr.

Prófa skal aksturshæfni og þekkingu á sérreglum um gerð og búnað almenningsbifreiða og skipulag fólksflutninga með bifreiðum. Aksturspróf skal fara fram á vegum í þéttbýli þar sem umferð er mikil og utan þéttbýlis við mismunandi aðstæður. Við prófið skal nota bifreið sem flutt getur 40 farþega eða fleiri. Skal prófakstur standa yfir í a. m. k. 1 klst.

Við próf þetta skal ekki gefa einkunnir heldur aðeins meta hvort próftaki sé hæfur eða ekki. Próftaki sem staðist hefur próf fær vottorð prófdómenda. Jafnframt skal senda lögreglustjóra sem í hlut á nöfn þeirra sem staðist hafa próf.

E. Próf í akstri léttra bifhjóla.

39. gr.

Reyna skal aksturskunnáttu próftaka, þekkingu hans á umferðarreglum og hæfileika að öðru leyti til að aka léttu bifhjóli.

F. Próf í akstri dráttarvéla.

40. gr.

Reyna skal aksturskunnáttu próftaka, þekkingu hans á umferðarreglum og hæfileika að öðru leyti til að aka dráttarvél. Skal próftaki gera grein fyrir þeim sérstöku hættum sem fylgja notkun dráttarvéla, m. a. vegna gerðar þeirra og notkunarmöguleika.

V. ÖKUSKÍRTEINI.**A. Útgáfa ökuskírteina.****41. gr.**

Að loknu prófi endursendir prófdómandi lögreglustjóra prófgögn með áritun um hvort próftaki hafi staðist próf.

Komist prófdómandi að því við próf að andlegri eða líkamlegri hreysti próftaka sé að einhverju áfátt skal hann geta þess í tilkynningu til lögreglustjóra hvort sem próftaki hefur staðist próf eða ekki.

Hafi próftaki staðist próf, og hann uppfyllir að öðru leyti skilyrði til að fá ökuréttindi veitir lögreglustjóri honum ökuskírteini. Sé ökuskírteini veitt með sérstökum skilyrðum skulu þau skráð á skírteinið.

42. gr.

Ökuskírteini eru tvenns konar, bráðabirgðaskírteini og fullnaðarskírteini.

Bráðabirgðaskírteini er gefið út til byrjanda og gildir í eitt ár frá útgáfudegi.

Fullnaðarskírteini gildir í 10 ár frá útgáfudegi. Fullnaðarskírteini þeirra sem náð hafa 60 ára aldri og ökuskírteini er heimila akstur leigubifreiða til mannflutninga og vörubifreiða fyrir 5 smáasta farm eða meira skulu þó gilda í 5 ár.

Ökuskírteini fyrir þann sem orðinn er 70 ára má gefa út til skemmri tíma svo og jafnan þegar vafi er um reglusemi umsækjanda eða ökuhæfni. Sama gildir þegar ætla má að andlegt eða líkamlegt atgervi umsækjanda breytist að mun á næstu 5 árum.

B. Form og efni ökuskírteina.**43. gr.**

Dómsmálaráðuneytið lætur lögreglustjórum í té eyðublöð fyrir ökuskírteini.

Í ökuskírteini skal greina:

1. Númer skírteinis.
2. Nafn, fæðingardag og heimili skírteinishafa.
3. Nafnnúmer skírteinishafa.
4. Útgáfudag og gildistíma skírteinis.
5. Útgáfustað skírteinis.
6. Hver réttindi skírteini veitir.
7. Takmarkanir og skilyrði ef um þau er að ræða.
8. Hvar og hvenær skírteini er fyrst útgefið.

Í skírteini skal vera mynd af skírteinishafa, stimpluð af lögreglustjóra.

44. gr.

Sérstaka heimild til aksturs dráttarvéla og léttra bifhjóla skal rita á eyðublöð fyrir ökuskírteini, þannig: „Skírteinishafi hefur heimild til að stýra dráttarvél“ eða: „Skírteinishafi hefur heimild til að stýra léttu bifhjól“ eða: „Skírteinishafi hefur heimild til að stýra dráttarvél og léttu bifhjól“. Um gildistíma þessara skírteina fer eftir reglum um fullnaðarskírteini.

Sá sem heimild hefur til aksturs bifreiða hefur og heimild til aksturs dráttarvéla. Sá sem heimild hefur til aksturs bifhjóla hefur og heimild til aksturs léttra bifhjóla.

45. gr.

Sá sem hefur ökuskírteini og óskar eftir því að öðlast aukin ökuréttindi skal senda lögreglustjóra, sbr. 1. gr., umsókn ásamt gögnum, sbr. 2. gr. Skal umsókn rituð á eyðublað sem lögreglustjóri lætur í té.

Lögreglustjóri kannar hvort skilyrði eru fyrir hendi og vísar umsækjanda í próf, sbr. 5. og 6. gr. Hafi umsækjandi þegar lokið prófi samkvæmt 35. eða 38. gr. og framvísar prófskírteini er ekki þörf á kennsluvottorði eða læknisvottorði.

Séu fyrir hendi skilyrði til að veita umsækjanda aukin ökuréttindi gefur lögreglustjóri út nýtt ökuskírteini í stað hins fyrra er gildir frá útgáfudegi þess. Um gildistíma fer eftir ákvæðum 42. gr.

C. Endurnýjun ökuskírteina.

46. gr.

Sá sem óskar eftir að fá útgefið fullnaðarskírteini eða að fá ökuskírteini endurnýjað skal senda lögreglustjóra, sbr. 1. gr., umsókn ásamt 2 myndum og læknisvottorði, sbr. 2. gr. Umsókn skal rituð á eyðublað sem lögreglustjóri lætur í té. Með umsókn skal afhenda ökuskírteini það sem óskast endurnýjað.

Áður en fullnaðarskírteini er gefið út skal lögreglustjóri kanna sérstaklega öikumannsferil hlutaðeiganda. Ef hlutaðeigandi hefur lent í umferðarslysum eða umferðaróhöppum og kenna má vankunnáttu, vanhæfni, vítaverðum akstursháttum eða öðrum brotum gegn ákvæðum umferðarlaga má eigi gefa út fullnaðarskírteini nema hann hafi staðist próf að nýju í umferðarreglum og akstri bifreiða. Lögreglustjóri getur og krafist þess að lagt sé fram vottorð trúnaðarsérfræðings um líkamlega og andlega heilbrigði og andlegan þroska hlutaðeigandi, sbr. 4. gr.

Áður en ökuskírteini er endurnýjað kannar lögreglustjóri hvort umsækjandi fullnægir skilyrðum til að fá ökuréttindi, sbr. 5. gr. Lögreglustjóri getur krafist þess að umsækjandi gangi undir bifreiðastjórapróf að nýju. Skal það að jafnaði gert ef meira en eitt ár er liðið frá því að ökuréttindi umsækjanda féllu niður, svo og þegar umsækjandi hefur eigi stjórnað bifreið síðasta árið áður en endurnýjunar er óskað.

Hið nýja ökuskírteini sem bera skal hið upphaflega númer gildir frá útgáfudegi þess.

D. Samrit ökuskírteina.

47. gr.

Hafi ökuskírteini glatast eða skemmt má gefa út samrit þess er veitir sömu réttindi og hið fyrra skírteini og til jafnlangs tíma. Eigi þarf þá að leggja fram ný vottorð, en rannsaka skal hvort viðkomandi hafi enn rétt til að stýra ökutæki. Hafi ökuskírteini glatast skal viðkomandi gefa um það skýrslu til lögreglustjóra. Skemmt ökuskírteini skal afhent lögreglustjóra ef samrits er beiðst. Finnist glatað ökuskírteini skal því tafarlaust skilað til lögreglustjóra.

E. Afturköllun ökuskírteina og svipting.

48. gr.

Lögreglustjóri getur hvenær sem er afturkallað ökuskírteini ef skírteinishafi uppfyllir ekki lengur skilyrði til að öðlast það. Lögreglustjóri getur sett það skilyrði fyrir endur afhendingu skírteinis að lögð séu fram gögn sem hann tekur gild, svo sem læknisvottorð. Hann getur og ef ástæða þykir til krafist þess að umsækjandi gangi undir bifreiðastjórapróf að nýju.

Ef vanþekking skírteinishafa á umferðarreglum er aðalástæða afturköllunar getur lögreglustjóri veitt honum kost á að leysa sig frá prófi með því að taka þátt í stuttu námskeiði í umferðarreglum. Námskeið þessi skulu haldin á vegum lögreglustjóra.

49. gr.

Skírteinishafi sem sviptur er ökuleyfi skal afhenda lögreglunni ökuskírteini sitt. Sama gildir þegar ökuskírteini er afturkallað.

Sé ákvörðun tekin um sviptingu eða afturköllun ökuskírteinis sem annars staðar var útgefið skal þegar senda skírteinið til þess lögreglustjóra sem gaf það út. Sé ökuskírteini glatað eða það verður ekki afhent af öðrum ástæðum skal ákvörðunin ásamt tilgreindri ástæðu þegar tilkynnt viðkomandi lögreglustjóra.

50. gr.

Lögreglustjóri getur krafist þess að sá sem fær ökuskírteini afhent að nýju að loknum sviptingartíma skuli ganga undir bifreiðastjórpróf að nýju. Skal það að jafnaði gert ef svipting hefur staðið lengur en eitt ár.

F. Erlend ökuskírteini.

51. gr.

Sá sem dvelur hér á landi um stundarsakir og hefur eigi íslenskt ökuskírteini má stjórna ökutæki hér eins og í heimalandi sínu í allt að eitt ár frá því hann kom til landsins, enda hafi hann erlent ökuskírteini eða alþjóðlegt ökuskírteini, gefið út í samræmi við ákvæði alþjóðasamnings sem Ísland er aðili að.

Erlent ökuskírteini veitir þó ekki heimild til aksturs bifreiðar eða bifhjóls nema skírteinishafi hafi náð 17 ára aldri eða til aksturs bifreiðar sem skráð er hér á landi og notuð er til farþegaflutninga í atvinnuskyni.

52. gr.

Heimilt er lögreglustjóra, sbr. 1. gr., að gefa út íslenskt ökuskírteini til þess sem hefur erlent ökuskírteini og sest hefur að hér á landi án þess að viðkomandi gangi undir ökuþróf, enda fullnægi hann öðrum skilyrðum til að öðlast íslenskt ökuskírteini. Umsókn skal fylgja hið erlenda ökuskírteini ásamt ljósmyndum og læknisvottorði, sbr. 2. gr. Lögreglustjóri kannar hvort skilyrði eru fyrir hendi. Telji hann hæfni umsækjanda vafasama skal ekki gefa út ökuskírteini nema umsækjandi standist bifreiðastjórpróf.

Hið íslenska ökuskírteini skal að jafnaði veita sömu réttindi og hið erlenda, eftir því sem við á, þó ekki réttindi til aksturs bifreiða sem notaðar eru til farþegaflutninga í atvinnuskyni.

VI. SKRÁ UM ÖKUSKÍRTEINI

53. gr.

Við hvert lögreglustjóraembætti skal halda skrá um veitt ökuskírteini. Skrá þessi skal færð í spjöld sem dómsmálaráðuneytið lætur gera og raðað í stafrófsröð. Auk þess skal bókfæra útgáfu ökuskírteina í tímaröð og greina þar full nöfn skírteinishafa og númer ökuskírteina.

Á spjaldskrá skal greina:

1. Númer skírteinis.
2. Nafn, fæðingardag og heimili skírteinishafa.
3. Nafnnúmer skírteinishafa.
4. Útgáfudag og gildistíma skírteinis.
5. Útgáfustað skírteinis.
6. Hver réttindi veitt eru.
7. Takmarkanir og skilyrði ef um þau er að ræða.
8. Hvar og hvenær skírteini er fyrst útgefið.
9. Útgáfu samrita og endurnýjana og dagsetningar þeirra.
10. Sviptingu eða afturköllun ökuleyfis. Flytja skal öll spjöld í sérstaka skrá meðan ökuleyfissvipting eða afturköllun varir.
11. Annað það er máli skiptir.

Í skrána skal festa mynd skírteinishafa, sams konar og í ökuskírteini hans og tekinni á sama tíma.

Fylgiskjöl með umsóknum um ökuskírteini skal geyma við embætti þar sem ökuskírteini var gefið út. Sama gildir um endurnýjanir. Fylgiskjöllum skal raða í tímaröð.

54. gr.

Taka skal spjöld af aðalspjaldskrá og raða á aukaskrá eftir sömu reglum, ef:

1. Skírteinishafi er látinn.
2. Skírteinishafi hefur verið sviptur ökuleyfi ævilangt.
3. Liðin eru 5 ár frá því ökuréttindi féllu úr gildi.

55. gr.

Pegar lögreglustjóri endurnýjar ökuskírteini sem upphaflega var gefið út í öðru umdæmi, gefur út samrit eða veitir aukin réttindi skal hann tilkynna það bréflega lögreglustjóra þeim sem upphaflega gaf skírteinið út, og getur hann þá breytingarinnar á spjaldskrá sinni.

VII. GILDISTAKA

56. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt umferðarlögum nr. 40 23. apríl 1968 öðlast gildi 1. febrúar 1984. Ákvæði 3. málsl. 3. málsg. 7. gr. tekur þó eigi gildi fyrr en 1. október 1984.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 57 12. apríl 1960 um ökukennslu, próf ökumanna o. fl., sbr. reglugerðir nr. 163 29. júlí 1965, nr. 186, 24. ágúst 1966 og nr. 285 28. september 1973.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 13. desember 1983.

Jón Helgason.

Ólafur W. Stefánsson.

REGLUGERÐ

um gjöld fyrir einkaleyfi o. fl.

1. gr.

Fyrir umsóknir og meðhöndlun þeirra greiðast eftirtalin gjöld:	kr.
a) Umsóknargjald	890,00
b) Rannsókn á beiðni um einkaleyfi, skv. 15. gr. laga nr. 12/1923	3 500,00
c) Afrit af auglýstri einkaleyfisumsókn (lýsing, kröfur og teikningar, allt að 20 síður A4)	200,00
d) Forgangsréttarskjal	370,00

2. gr.

Fyrir innritanir í einkaleyfaskrá og útskriftir varðandi veitt einkaleyfi greiðast eftirtalin gjöld:

	kr.
a) Innritun í einkaleyfaskrá á breytingum er snerta einkaleyfishafa eða umboðsmann	270,00
b) Staðfest útskrift úr einkaleyfaskrá	185,00
c) Staðfest afrit af veittu einkaleyfi	370,00